

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Loquendi vsum amittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

gressusque præfente adhuc Præfecto, ut eum percunctaretur, offendit tam loquendi facultate defectum, ut verbum ab eo nullum posset extorquere. Eo animaduerso introire in cubiculum omnes, lectum circumfedere de genibus, Deumque Ioanni propitiare. Iacebat Ioannes supinus, sensibus integris, nec impeditis, defixis in Crucem Rosarium & librum oculis, quæ tria ambabus tenebat manibus, ita posita in conspectu, ut attractis erectisque genibus (ne à visu abessent) sustentaret; manus sigillumque Crucis modicè in genua inclinanti, cetera elingui ac muto solus supererat palpebrarum motus. Ad hunc modum quaternis ferè horis lectulo spirantis circumaduoluti, Deo animam eius commendabant, nunc preces repetendo, nunc religionis aliarumque virtutum actus subministrando: quod ille studium nutatione palpebrarum, gratum sibi esse indicabat. Gaudebat idemtidem lustrali aspergi, conatusque Crucem propius admouere, cum à proximis iuuaretur, admotam ori religiosissimè dissuauabatur.

Nonnullos ægrè habebat, non iam reipsa probari, quod superiore vesperâ prænuntiauerat futurum; loquentem nempe moriturum se esse, eò maximè, quod cetera eius dicta fuissent euentis huc vsque confirmata.

Horum quoque Deus metum subleuauit: nam circa nonam, cum leuem aliquem labiorum motum P. Franciscus Piccolomini in eo aduertisset, rogassetque, num quid vellet; ille adnixus quantâ poterat vi, hæc verba expressit, *Vellem posse loqui*. Subijciente mox Patre, vt mente efferret IESV nomen, quando voce non posset: ille insigni adhibitâ contentione, semel, iterum, sæpius explicatè IESV nomen pronuntiauit, vocemque paulatim cum loquendi vsu recepit. P. Rector, qui à sextâ ad vsque decimam illi adfuerat, animaduerso quòd expedite iam loqueretur, multiq̃ue iuuando superessent, Ioannes frater, inquit, tempus est operandi sacris. Interea caue ne moriari, sed reditum meum opperire. Ille gratum sibi imperium esse indicans, respondit facturum. Dum Rector ad aram facit, nequissimus ille mortalium hostis alterâ Ioannem dimicatione sollicitare cœpit; atque ille momento turbatus territusque, iactare sese, vnoque impetu in has voces erumpere: *Hoc non feci voluntariè, non feci volenter, veniamus domum, veniamus domum*. Præceptor eius, aduertens esse cacodæmonis oppugnationem; Ioannes, ad me attende, inquit, neque aliud quàm quod ego præibo, eloquere. Dic, *Credo Domine, Spero Domine, Amo Domine*. Ioannes rectè quidem ea verba

repe-

*Recuperat
loquendi
vsu.*

*Iterum
tentatur.*